

Arrest

nr. 29 624 van 7 juli 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 juli 2009 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 2 juni 2009 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde en van de beslissing van 2 juli 2009 tot heropsluiting.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 juli 2009 om 10 uur 45.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. DASSEN, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 3 juni 2009 werd door de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving genomen. Het bevel werd hem dezelfde dag ter kennis gebracht en luidt als volgt:

“(…)

Artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Betrokkene is enkel in het bezit van een paspoort (nummer A1579709) geldig van 27/06/2002 tot 26/06/2007. Dit paspoort is voorzien van een visum type C geldig van 28/11/2006 tot 20/12/2006 voor een periode van 9 dagen.

*Artikel 7, eerste lid, 8: oefent een beroepsbezigheid als zelfstandige/in ondergeschikt verband uit, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;
Betrokkene werd op heterdaad betrapt op zwartwerk door de politie van Turnhout in kruidenierswinkel (...). Geen arbeidskaart – PV nr° TU.69.L.1.010402/2009.*

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slovakije, Tsjechië en Malta, om de volgende reden:

Betrokkene is aangekomen op het Schengengrondgebied op 29/11/2006 met een paspoort (nummer A1579709) geldig van 27/06/2002 tot 26/06/2007, voorzien van een visum type C geldig van 26/11/2006 tot 20/12/2006 voor een periode van 9 dagen. Betrokkene is dus niet vrijwillig vertrokken voor het vervallen van zijn toestemming. Betrokkene verblijft momenteel op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem zal worden afgeleverd. Bovendien werd aan betrokkene reeds een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. Betrokkene diende twee aanvragen in tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 in en dit op datum van 05/05/2008 en van 08/09/2008. De aanvraag van 08/09/2008 werd onontvankelijk verklaard op 21/10/2008, de aanvraag van 05/05/2008 werd onontvankelijk verklaard op 26/05/2009. Beide beslissingen tot onontvankelijkheid werden hem betekend op 26/05/2009 samen met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig tot en met 31/05/2009. Vandaag werd betrokkene opnieuw aangetroffen in illegaal verblijf. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is. Gezien betrokkene bovendien zonder arbeidskaart aan het werk was, bestaat er een risico dat hij zijn illegale praktijken verder zet. Betrokkene heeft zich bovendien bij de gemeente Turnhout geïnformeerd met betrekking tot een voorgenomen huwelijk met een Belgische onderdane. Er werd nog geen huwelijksaangifte gedaan, de gemeente Turnhout heeft dus ook geen huwelijksverklaring aan betrokkenen afgeleverd. Bovendien, zijn intentie om te huwen geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Hij kan naar zijn land van oorsprong terugkeren om een visum te verkrijgen.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden. Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.

Zoals uit het administratief verslag van de politie van Turnhout d.d. 02/06/2009 blijkt, is betrokkene niet in het bezit van gekende bestaansmiddelen. Er zijn derhalve sterke vermoedens dat hij opnieuw zijn toevlucht zal nemen tot illegale arbeid. Derhalve is een opsluiting ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken noodzakelijk.

Op 6 juli 2009 vraagt verzoeker bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de beslissing van 2 juni 2009 ter kennis gebracht op 2 juni 2009 van de Dienst Vreemdelingenzaken met name het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, alsook van de beslissing tot heropsluiting van 2 juli 2009 ter kennis gebracht op 2 juli 2009.”

2. Onderzoek van het beroep

Waar verzoekers beroep gericht is tegen de beslissing tot heropsluiting dient te worden vastgesteld dat artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving tegen die maatregel beroep kan instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is derhalve niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering in zoverre ze is gericht tegen de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, noch tegen de beslissing houdende vordering tot heropsluiting.

In zoverre dat het beroep gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde d.d. 2 juni 2009, stelt de Raad vast dat verzoeker dienaangaande reeds een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend.

Artikel 39/42, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat “ *Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is en heeft hij nog geen vordering tot schorsing ingeleid dat kan hij de schorsing van deze beslissing vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. ...*”.

A contrario kan hieruit worden besloten dat in zoverre reeds een vordering tot schorsing via de gewone procedure is ingeleid, de verzoekende partij geen vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan indienen op ontvankelijke wijze. De exceptie van onontvankelijkheid opgeworpen door de verwerende partij is gegrond. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gericht tegen het aan verzoeker betekende bevel om het grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens en vrijheidsberoving te dien einde van 2 juni 2009 is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend en negen door:

mevr. A. VAN ISACKER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. VAN ISACKER